

14. listopadu

VŠECH SVATÝCH NAŠEHO ŘÁDU**SVÁTEK**

„Svědkové, kteří nás předešli do království, zvláště ti, které církev uznává jako ‚svaté‘, se podílejí na živé tradici modlitby příkladem svého života, předáváním svých spisů a svou dnešní modlitbou. Patří na Boha, chválí ho a nepřestávají se ujímat těch, které zanechali na zemi. Tím, že vstoupili do ‚radosti‘ svého Pána, byli ustanoveni ‚nad mnohým‘. Jejich přímluva je nejvyšší službou, jakou prokazují Božímu plánu. Můžeme a máme je prosit, aby se přimlouvali za nás i za celý svět“ (Katechismus, čl. 2683). Světci karmelské rodiny jsou našimi blízkými přímluvci i vzory. Jejich svátek slavíme v Řádu od roku 1672. K roku 2020 se v propriu karmelitánů původní observance slavilo 13 památek členů Řádu, kteří žili před tereziánskou reformou; z doby po reformě pak 8 obutých (O.Carm.), 12 bosých (OCD) a 5 zakladatelů nových řeholních společností. Sv. Jan od Kříže, sv. Terezie od Ježíše a sv. Terezie od Dítěte Ježíše a Svaté Tváře byli prohlášeni za učitele církve, sv. Terezie Benedikta od Kříže za spolupatronku Evropy.

Uvedení do první modlitby dne

Ant. Pojdme, klaňme se Kristu, našemu Pánu; on je syn Panny Marie, on je pramen veškeré svatosti.

Modlitba se čtením**HYMNUS (nápěv č. 8)**

Slavme dnes Pannu Marii,
bratři a sestry chválí ji,
jsou lidem, který pozván šel
žít s Eliášem na Karmel.

Chceme žít tak, jak Kristus chce,
v Marii poznat průvodce,
velebit Boha nad námi,
písněmi, žalmy, chválami

s proroky, muži Božími,
s mučedníky i pannami.
Velký je zástup svědků všech,
jež Bůh dal církvi na prospěch.

Jsme zrno v Karmel vsazené,
proste, ať také vzejdeme,
v milosti chceme růst a zrát
a Boží plody vydávat.

Sláva buď tobě, Ježíši,
zrozený z Panny nejtišší,
jež ozdobou Karmelu jest;
těž Otci, Duchu budiž čest.

ŽALMY

1. ant. Hospodin dbá o cestu spravedlivých, kteří o jeho zákoně přemítají dnem i nocí.

Žalm 1

Cesta spravedlivých a hříšných

Blaze tomu, kdo nechodí, jak mu radí bezbožní, †
nepostává na cestě, kudy chodí hříšní, *
a nezasedá ve shromáždění rouhačů,
ale má zalíbení v Hospodinově zákoně *
a o jeho zákoně přemítá dnem i nocí. –

Podobá se tak stromu zasazenému
u vodních proudů, *
ve svůj čas přináší ovoce,
listí mu nevadne *
a daří se mu vše, co koná. –

Jinak je tomu s bezbožnými, zcela jinak: *
jsou jako pleva rozvátá větrem.
Proto neobstojí bezbožní na soudu *
ani hříšní ve shromáždění spravedlivých,
vždyť Hospodin dbá o cestu spravedlivých, *
ale cesta bezbožných skončí záhoubou.

Ant. Hospodin dbá o cestu spravedlivých, kteří o jeho zákoně přemítají dnem i nocí.

2. ant. Hospodin ukazuje svým svatým cestu k životu, naplňuje je radostí před svou tváří.

Žalm 16 (15)

Bůh je mým dědičným podílem

Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě. †

Pravím Hospodinu: „Ty jsi můj Pán. *

Bez tebe nemám štěstí.“

K svatým, kteří jsou v zemi, *

jak podivuhodnou mi dal lásku!

Rozmnožují si útrapy, *

kdo se drží cizích bohů;

nepřidružím svou úlitbu k jejich úlitbám krve, *

přes mé rty nepřejde ani jejich jméno. –

Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem

i mou číší, *

ty mně zachovááš můj úděl.

Můj podíl padl do rozkošného kraje, *

mám velikou radost ze svého dědictví!

Velebím Hospodina, že mi byl rádcem, *

k tomu mě i za noci vybízí mé nitro.

Hospodina mám neustále na zřeteli, *

nezakolísám, když je mi po pravici. –

Proto se raduje mé srdce, má duše plesá, *

i mé tělo bydlí v bezpečí,

neboť nezanecháš mou duši v podsvětí, *

nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení.

Ukážeš mi cestu k životu, †

u tebe je hojná radost, *

po tvé pravici je věčná slast.

Ant. Hospodin ukazuje svým svatým cestu k životu, naplňuje je radostí před svou tváří.

3. ant. Přivedu je na svou svatou horu a dám jim radost ve svém domě modlitby.

Žalm 84 (83)

Touha po Boží svatyni

Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástupů! *

Touží, ba prahne má duše
po Hospodinových síních,
mé srdce i mé tělo *
s jásotem tíhnou k živému Bohu.

I vrabec si nalézá příbytek *
a vlaštovka své hnízdo,
kde ukládá svá mláďata:
Tvé oltáře, Hospodine zástupů, *
můj králi a můj Bože! –

Blaze těm, kdo přebývají v tvém domě, *
stále tě mohou chválit.

Blaze člověku, jenž u tebe nalézá pomoc, *
když se chystá na svatou pouť.

Až půjdou vyschlým údolím, v pramen je změní, *
a časný déšť je zahalí požehnáním.

Půjdou se silou stále větší: *
uzří Boha bohů na Siónu. –

Hospodine, Bože zástupů, slyš mou modlitbu, *
popřej sluchu, Jakubův Bože!

Štíte náš, Bože, pohled', *
popatř na tvář svého pomazaného!

Věřu, lepší je den v tvých nádvořích *
než jinde tisíc:
raději budu stát na prahu domu svého Boha *
než přebývat ve stanech bezbožníka. –

Neboť Hospodin, Bůh, je slunce a štít: †
Hospodin popřává milost a slávu, *
neodepře štěstí těm, kteří žijí v nevinosti.

Hospodine zástupů, *
blaze tomu, kdo v tebe doufá.

Ant. Přivedu je na svou svatou horu a dám jim radost ve svém domě modlitby.

V. Věčné světlo bude svítit tvým svatým, Pane,

O. jejich světlem je Beránek.

PRVNÍ ČTENÍ

Z knihy Zjevení svatého apoštola Jana

19,1-10; 21,1-7

Sláva svatých v novém Jeruzalémě

Potom jsem uslyšel jakoby mocný hlas velkého zástupu v nebi: „Aleluja! Vítězství, sláva a moc našemu Bohu, neboť jeho soudy jsou pravdivé a spravedlivé: vykonal soud nad tou velkou nevěstkou, jež svým smilstvem kazila zemi, a pomstil krev svých služebníků, která lpěla na jejích rukou!“ Pak znovu opakovali: „Aleluja! Dým z Babylóna stoupá na věčné věky!“ Tu těch čtyřiaadvacet starců a ty čtyři bytosti padli na tvář, klaněli se hluboce před Bohem sedícím na trůnu a volali: „Amen, aleluja!“ Od trůnu pak vyšel hlas: „Chvalte našeho Boha, všichni, kdo mu sloužíte a kdo se ho bojíte, malí i velcí!“ A tehdy jsem uslyšel, jak volá přčetný zástup – podobalo se to hukotu velkých vod a mocnému dunění hromů: „Aleluja! Pán, náš Bůh vševládný, se ujal království! Radujme se, jásejme a vzdejme mu čest, neboť nadešla Beránkova svatba, jeho nevěsta se připravila. Bylo jí dáno, aby se oblékla do skvělého bílého kmentu“ – kmentem jsou dobré skutky věřících.

A dále mi řekl: „Zapiš to: Blaze těm, kdo jsou pozváni k Beránkově svatební hostině!“ Pak ještě připojil: „To jsou pravá Boží slova.“ Padl jsem mu k nohám, abych se před ním poklonil. Ale on mi řekl: „Chraň se to udělat! Jsem služebník jako ty a tvoji bratři, kteří mají Ježíšovo svědectví. Bohu se klaněj! – Ježíšovo svědectví totiž je duch proroctví.“

Potom jsem viděl nová nebesa a novou zemi – dřívější nebesa a dřívější země zmizely, ani moře už není. A uviděl jsem svaté město, nový Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha;

bylo vystrojeno jako nevěsta, okrášlená pro svého ženicha. A uslyšel jsem od trůnu mohutný hlas: „Hle – Boží stan mezi lidmi! Bůh bude s nimi přebývat; oni budou jeho lidem, a on – Bůh s nimi – bude jejich Bohem. On jim setře každou slzu z očí: nebude už smrt ani zármutek, náрек ani bolest už nebude, protože co dříve bylo, pominulo.“

A ten, který seděl na trůně, řekl: „Hle – všechno tvořím nové!“ Pak dodal: „Napiš: Tato slova jsou spolehlivá a pravdivá.“ Také mi řekl: „Stalo se! Já jsem alfa i omega, začátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám pít z pramene živé vody zadarmo. To bude úděl vítěze; a já budu jeho Bohem a on bude mým synem.“

ZPĚV PO PRVNÍM ČTENÍ

Zj 3,5; 21,6

Kdo zvítězí, bude oblečen do bílého, * jeho jméno nevymažu z knihy života.

V. Tomu, kdo žízní, dám pít z pramene živé vody zadarmo, * jeho.

DRUHÉ ČTENÍ ++

Ze spisu „O trpělivosti“ od blahoslaveného Baptisty Spagnoliho (Opera, Antverpiae 1576, IV, 161-165)

U proroka Izaiáše a v prvním Pavlově listě Korinťanům je psáno: *Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, a nač člověk nikdy ani nepomyslí, připravil Bůh těm, kdo ho milují.*¹ Neodvažuji se proto mluvit o radosti Nebe, vždyť jak bych mohl vyjádřit slovy to, co si nelze ani představit? Řeknu raději něco, čím bych v tobě probudil touhu po těchto věcech, které smrtelné oči vidět nemohou. Neboť tato touha pozvedá mysl od věcí pozemských k nebeským, a i když jsme dosud pozemští a smrtelní, touha z nás aspoň částečně tvoří lidi nebeské. Vždyť jestliže platí: *Kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce,*² pak máme-li poklad v nebi, musí tam být i naše srdce. A je-li naše srdce v nebi, i jeho touhy tam budou směřovat a budeme se snažit, abychom ve věcech nepatrných spatřovali to, co je nekonečné, a ve věcech nejmenších, co je nesmírné.

Jako nebe velikostí, vznešeností a krásou převyšuje zemi, tak je bezpochyby třeba dávat nebeským dobrům přednost před pozemskými. Jsem o tom přesvědčen, ačkoliv ta nebeská dobra vlastně neznám, protože přesahují všechny naše představy. Lidskému duchu jsou dány dvě mohutnosti: rozum a vůle. Rozum usiluje o poznání pravdy, vůle chce vlastnit to, v čem má zalíbení. Nic na tomto světě by je víc neuspokojilo. *Naše poznání je jen částečné, i naše prorokování je jen částečné.*³ Smýšlíme jako děti, mluvíme jako děti, protože vidíme stále jen jako v zrcadle, v hádance. Vždyť: ... *porušitelné tělo duši zatěžuje a... utlačuje mysl plnou starostí.*⁴

V nebi však zanikne to, co je částečné, proto bude člověk vidět tváří v tvář a bude poznávat tak, jak je sám poznáván.⁵ Naše nesmírná touha bude zcela naplněna, až se první pravda a podstata všeho odhalí našemu duchu. Pak teprve pochopíme slova: *Ustaňte a vizte, že já jsem Bůh.*⁶ Nyní je náš rozum zmítán nejrůznějšími představami a podobá se tak klukovi na tržišti: pobíhá sem a tam, obdivuje každou chvíli něco jiného, nezastaví se, Boha si nevšimne a jeho práce a úsilí není k ničemu.

I když žijeme opravdu spravedlivě a zbožně, přesto nebeská vlast zůstává předmětem naší naděje a touhy. O této nebeské vlasti prorok říká: *Slavné věci se o tobě vypravují, město Boží,*⁷ a: *Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástupů! Touží, ba prahne má duše po Hospodinových síních,*⁸ a: *Jako laň prahne po vodách bystřin, tak prahne má duše po tobě, Bože! Má duše žízni po Bohu, po živém Bohu: kdy už smím přijít a spatřit Boží tvář?*⁹ Teprve v nebi bude Bůh všechno ve všem¹⁰ a každou naši touhu marnotratně vyplní. On zahrne naši mysl takovou blažeností, že se dokonale naplní slova žalmu: ... budu nasycen, až se zjeví tvá sláva.¹¹

Blažení uslyší, jak Bohu ze všech stran znějí nádherné chvály podle výroku proroka: *Blaze těm, kdo přebývají v tvém domě, Hospodine, stále tě mohou chválit.*¹² Uvidí nebesa a budou vnímat všechnu jejich krásu, uvidí i samotného Krista a jeho Matku a oslavená těla všech svatých; ta budou

již neporušitelná a tak krásná, že ten, kdo je uvidí, si nedokáže představit, co by si mohl přát více.

¹ 1 Kor 2,9. ² Mt 6,21. ³ 1 Kor 13,9; srov. i násl. ⁴ Mdr. 9,15. ⁵ Srov. 1 Kor 13,12.

⁶ Žl 46,11 – v latině: Vacate et videte... ⁷ Žl 87,3. ⁸ Žl 84,2-3. ⁹ Žl 42,2-3. ¹⁰ 1 Kor 15,28.

¹¹ Srov. Žl 16,15 (Vulg.). ¹² Žl 84,5.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Svatí zachovávali Boží smlouvu i zákony otců, a vytrvali tak v bratrské lásce, * spojeni jedním duchem a jednou vírou.

V. Hle, jak je dobré a jak milé, když bratři bydlí pospolu, * spojeni.

Nebo:

Z děl svaté Terezie od Ježíše

(5 H 1,2; C 11,4; Z 14,4; 4,6.7; 29,33)

Jsmo potomstvo svatých

My všechny, které nosíme tento posvátný šat Karmelu, jsme povolány k modlitbě a kontemplaci, protože to byl náš počátek, z tohoto rodu pocházíme – totiž od oněch našich svatých otců z hory Karmel, kteří v tak velké samotě a s takovým pohrdáním světa hledali tento poklad, tuto vzácnou perlu.¹

Pamatujme na naše svaté otce, kteří žili v minulosti, poustevníky, jejichž život se snažíme napodobovat. Mějme před očima naše skutečné zakladatele, jimiž jsou oni svatí otcové, od nichž pocházíme a o nichž víme, že díky této cestě pokory a chudoby se nyní radují z Boha.

Slyším občas, že se o počátcích řádů říká, že Pán uděloval těmto našim svatým předchůdcům větší milosti, protože byli jejich základními kameny. Je tomu tak; avšak měly bychom si uvědomit, že my jsme zase základními kameny pro ty, kteří přijdou po nás. Neboť jestliže my, kdo žijeme dnes, se neodchýlíme od toho, co žili naši předchůdci, a ti, kdo přijdou po nás, budou dělat totéž, zůstane budova pevná. Co mi prospěje, že mí svatí předchůdci byli takoví, pokud jsem já, která

přicházím po nich, tak ubohá, že svými špatnými návyky budou ničím? Je přece jasné, že ti, co přijdou, se nebudou příliš rozpomínat na ty, kteří žili před mnoha léty, ale spíše vidět ty, kteří žijí v současnosti. A bylo by směšné přísuzovat to tomu, že nežijí mezi těmito prvními, když bych si přitom neuvědomovala rozdíl, jaký je mezi životem mým a mezi ctnostmi a životem těch, kterým Bůh udělil tak velké milosti.

Pokud některá vidí, že její řád v něčem upadá, ať se snaží být takovým kamenem, díky němuž budova začne znovu růst, vždyť Pán jí k tomu pomůže.

Pro lásku našeho Pána vás žádám, abyste si připomínaly, jak brzy všechno pomine a jakou milost nám prokázal náš Pán, když nás povolal do tohoto řádu, a jak velké trápení zakusí ten, kdo by začal s nějakým uvolněním. Raději upírejte svůj pohled na rod, z něhož pocházíme, na ony svaté proroky. Kolik svatých máme v nebi, kteří nosili tento hábit! Mějme onu svatou troufalost, abychom s Boží pomocí byly i my jako oni! Boj trvá krátce, cíl však je věčný.

¹ Srov. Mt 13,44-46.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

2 Kor 6,16; Lv 26,11

Budu přebývat a chodit mezi nimi. * Budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.

V. Zřídím si svůj příbytek mezi nimi. * Budu.

Nebo:

Ze spisů svaté Terezie od Dítěte Ježíše a Svaté Tváře

(rkp.C, in: Příběh jedné duše, KNA 2016, s.325-327)

Chci prosit, abychom se jednoho dne všichni sešli v tvém krásném Nebi

Pane, ty víš, že nemám jiné poklady než duše, které se ti zalíbilo spojit s mojí duší: tyto poklady jsi mi svěřil ty sám, proto si troufám vypůjčit slova, jimiž ses obrátil k nebeskému Otci poslední večer, který tě ještě zastihl na naší zemi jako poutníka a smrtelníka. Ježíši, můj Milovaný, nevím, kdy skončí

mé vyhnanství... nejeden večer mám ještě zpívat o tvém milosrdenství ve vyhnanství, ale nakonec i pro mě nastane poslední večer. Pak bych chtěla, abych ti mohla říct, můj Bože: "Já jsem tě oslavila na zemi. Dokončila jsem dílo, kteréš mi svěřil, abych ho vykonala. Zjevila jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal. Byli tvoji, a mně jsi je dal. Nyní poznali, že všechno, co mi dal, je od tebe. Vždyť slova, která jsi dal mně, dala jsem jim. Oni je přijali a skutečně poznali, že tys mě poslal. Prosím za ty, které jsi mi dal, vždyť jsou tvoji. Už nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal. Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím ještě ve světě, aby měli radost, která pochází od tebe, v sobě dovršenou. Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je ochránil od zlého. Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Prosím nejen za ně, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří v tebe.

Otče, chci, aby tam, kde budu já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, a aby svět poznal, žes je miloval, jako jsi miloval mne."

Ano, Pane, tohle bych po tobě chtěla opakovat, dříve než se rozletím do tvé náruče. Je to opovázlivost? Ale ne, už dávno jsi mi dovolil, abych vůči tobě byla odvážná. Jako mluvil otec marnotratného dítěte ke svému staršímu synu, řekl jsi mi: „Všechno, co je moje, je i tvoje.“ Tvá slova, Ježíši, jsou tedy moje a můžu je použít, abych přivolala na duše, které jsou se mnou spojeny, milosti nebeského Otce. Ale když, Pane, říkám, že chci, aby ti, které jsi mi dal, byli také tam, kde budu já, nemyslím tím, že by nemohli dosáhnout mnohem vyšší slávy, než jakou se ti zlíbí dát mně: prostě chci prosit, abychom se jednoho dne všichni sešli v tvém krásném Nebi.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Jan 17,24.13

Otče, chci, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, * aby viděli mou slávu.

V. Aby měli v sobě plnost mé radosti, * aby viděli.

Chvalozpěv Bože, tebe chválíme.

Závěrečná modlitba jako v ranních chválách.

Vigilie

Viz Kantika a evangelia pro vigilie, str. V-12 v dodatku.

Ranní chvály

HYMNUS (nápěv č. 12)

Spasitel světa, Boží Syn,
kéž pomáhá nám v každý čas;
Rodičko Boží, pros za nás,
ať milost dá nám ubohým.

Andělské kůry v nebesích,
patriarchové, proroci,
přispěchejte nám pomoci,
ať Bůh z nás sejme všechn hřích.

Vy, děti Panny Marie,
karmelští bratři, kéž váš hlas
modlitbou k Bohu vede nás
a pravou cestou k nebi je.

Kéž by se za nás přimlouval
každý mnich, každý nebešťan,
aby nám věčný Král a Pán
na jejich prosby nebe dal.

Ježíši, Synu Marie,
Matky a Krásky Karmelu,
kéž v našem věčném údělu
nás Trojice jas zalije.

1. ant. Tvoji svatí, kteří setrvali na modlitbách, uvidí, Pane, tvou moc a slávu.

Žalmy a kantikum nedělní z 1. týdne.

2. ant. Svatí a světice Boží, velebte Pána navěky.

3. ant. Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, co Bůh připravil těm, kdo ho milují.

KRÁTKÉ ČTENÍ ++

Sir 44,1-4

Chvalme slavné muže, naše otce, podle dob, kdy žili. Pán jim ušetřil mnoho slávy, ukázal na nich svou velebnost od pradávna. Byli to vládcové ve svých říších, muži proslulí mocí. Jiní pro svou rozvahu byli rádci, všechno předvíдали prorockým darem. Jiní pro svou obezřelost byli vůdci národa, pro svou bystrost byli hlavou lidu, moudrými mysliteli ve své učenosti.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

O. Viděl jsem shromáždění, * všichni byli nádherně oděni.
V. Jsou to svatí mužové, které Bůh učinil svými přáteli, * všichni byli nádherně oděni. Sláva Otcí. Viděl jsem.

Nebo:

KRÁTKÉ ČTENÍ

1 Petr 2,9-10

Vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid patřící Bohu jako vlastnictví, abyste rozhlašovali, jak veliké věci vykonal ten, který vás povolal ze tmy ke svému podivuhodnému světlu. Kdysi jste nebyli jeho lid, teď však jste lid Boží, žili jste bez milosrdenství, teď však se jeho milosrdenství na vás projevilo.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

O. Radujte se z Hospodina * a těšte se spravedliví. Radujte se.
V. Jásejte všichni, kdo jste upřímného srdce, * a těšte se spravedliví. Sláva Otcí. Radujte se.

Nebo:

KRÁTKÉ ČTENÍ

1 Jan 1,5-7

To je poselství, které jsme slyšeli od Ježíše Krista a vám zvěstujeme: Bůh je světlo, a tma v něm vůbec není. Když tvrdíme, že máme s ním společenství, ale přitom žijeme ve tmě, lžeme a naše jednání není ve shodě s pravdou. Když však žijeme ve světle, jako on je ve světle, máme společenství mezi sebou a krev jeho Syna Ježíše Krista nás očišťuje od každého hříchu.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

O. Svátí a spravedliví, * radujte se v Pánu.

V. Bůh si vás vyvolil za své dědictví, * radujte se v Pánu. Sláva Otcí. Svátí.

Antifona k Zachariášovu kantiku

Obklopeni tak velkým zástupem svědků, vytrvale běžme o závod, který je nám určen. Mějme oči upřeny na Ježíše: od něho naše víra pochází a on ji vede k dokonalosti.

PROSBY

Děkujeme Bohu Otcí, který nám dnes dopřává s radostí oslavovat naše karmelské svaté, a spolu s naší Matkou Pannou Marií volejme:

Otče svatý, zachovej nás ve svém jménu!

Tys vyvedl svůj lid na poušť a uzavřel s ním smlouvu lásky,

— spolu s celým tvorstvem v tebe doufáme a čekáme, až se Boží synové zjeví ve slávě.

Tys nám dal výsadu nazývat se Mariinými bratry a sestrami,

— spolu s Marií tě velebíme a chceme přijímat a zachovávat tvé slovo.

Tys nás po vzoru Eliášově povolal k důvěrnému přebývání s tebou,

— spolu s Eliášem tě oslavujeme a radujeme se z tvé lásky.

(Otče svatý, zachovej nás ve svém jménu!)

Tys v církvi vyvolil naši řeholní rodinu, aby žila touhou po mystickém spojení s tebou,

— spolu s celým Karmelem stojíme před tvou tváří a klaníme se ti.

Tys posiloval naše svaté, aby pro své bližní neváhali obětovat vlastní život,

— spolu s nimi tě chválíme, vždyť i my smíme prožívat na svém těle Ježíšovo umírání a vydávat se bratřím a sestram.

Otče náš.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Prosíme tě, Bože, ať nám blízkost a ochrana blahoslavené Panny Marie, naší Matky a Sestry, a přímluva všech svatých Karmelu pomáhají, abychom věrně následovali jejich příklad a modlitbou i skutky prospívali tvé církvi. Skrze tvého Syna...

Modlitba uprostřed dne

HYMNUS (nápěv č. 13)

Přijmi, Otče, naše díkůvzdání
za každé přijaté povolání,
za karmelské řeholníky,
za panny a mučedníky,
kteří se k nám sklání.

Nezabránila jim žádná vina
následovat Krista, Tvého Syna.
Když v slabosti duše klesla,
branou nebe ji pronesla
náruč Mariina.

Děkujeme za dar lásky, víry,
život z Ducha, jež nám vyprosili.
Kéž přímluva svatých chrání,

posiluje, před zlým brání
Karmel v každé chvíli.

Kéž se jednou v kruhu apoštolů
smíme s celou církví sejít spolu
se sestrami, s bratry svými,
blízkými i neznámými
u Pánova stolu.

Žalmy z příslušného dne v týdnu.

Dopoledne

Ant. Kdo zachovává slovo Kristovo, v tom je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Ef 6,17-18

VeźmĚte také pŕilbu spásy a meĉ Ducha, to je slovo Boží. Pŕi kaŕždĚ pŕilĕžitosti prostĚ a modlete se, jak to vnuká Duch. BuĎte v tom velmi bdĚlí a vytrvale se modlete za všĚchny kŕešĤany.

V. Svĕtilnou mým nohám je tvĚ slovo

O. a svĕtlem mé stezce.

V poledne

Ant. Kdo plní vůli mého nebeského Otce, ten vejde do nebeského království.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Srov. Ef 5,18b-20

Dejte se naplnit Duchem. SpoleĤnĚ zpĕvejte ŕalmy, chvalozpĕvy a duchovní písniĚ. Ze srdce zpĕvejte a hrejte Pánu. Děkujte stále Bohu Otci za všĚchno ve jmĕnu našeho Pána Ježíše Krista.

V. Ať tě chválí, Hospodine, všĚchna tvá díla

O. a tvoji svatí ať tě velebí.

Odpoledne

Ant. To je příslibení, které nám on sám slíbil: věčný život.

KRÁTKÉ ČTENÍ

2 Kor 4,17-18

Nynější lehké břemeno utrpení zjednává nám nad každou míru věčnou tíhu slávy, protože nám neleží na srdci věci viditelné, ale neviditelné. Věci viditelné přece pomínou, ale neviditelné budou trvat věčně.

V. Moji vyvolení se nebudou namáhat nadarmo,

O. neboť jsou pokolením požehnaným od Hospodina.

Závěrečná modlitba jako v ranních chválách.

Nešpory

HYMNUS⁺ (nápěv č. 4)

Kolik je tváří, kolik jmen,
co v poušti, ve zdech klášterů
prožili život za cílem
dosvědčit Boží nádheru.

Před zlatem, šperky, hodnostmi,
bohatstvím v různé podobě,
před pozemskými žádostmi –
dali jste přednost chudobě,

nechali světa rozlehlost,
krásu, která však pomine,
šli s Kristem v tichu rozmlouvat
a hledat jen to jediné.

V znamení kříže vtištění,
skrz všechnu bolest, starosti,
zakoušeli jste na zemi
něco z nebeské radosti.

Za vámi cestou chcem se dát,
kéž nesejdeme na scestí
a smíme jednou vychutnat
plnost Božího přátelství.

Nebo: (nápěv č. 22)

Bože, chválíme tebe,
Pane, moc tvou velebíme,
kterou zná zem i nebe,
všem tvým skutkům se divíme;
když se vše v světě mění,
ty sám jsi bez proměny.

Vše, co jen chválit může,
cherubové, serafové,
chválí tě, velký Bože,
nebe, země zástupové;
ode všech jsi nazýván:
Svatý, Svatý, Svatý Pán.

Přispěj zatím k pomoci
drahou krví vykoupeným,
chraň a braň je svou mocí,
přičti ke svým vyvoleným;
po časném pak bloudění
přiveď nás ke spasení.

Pane, smiluj, smiluj se,
buď s námi tvé požehnání;
oč prosíme, staniž se
podle našeho doufání.
Kdo v tě doufá samého,
neopustíš žádného.

ŽALMY

1. ant. V domě mého Otce je mnoho příbytků, praví Pán.

Žalm 15 (14)

Hospodine, kdo smí prodlévat v tvém stánku, *
kdo přebývat na tvé svaté hoře? –

Kdo žije bez vady a koná spravedlnost, †
upřímně smýšlí ve svém srdci *
svým jazykem nepomlouvá,
nečiní příkoří svému bližnímu, *
netupí svého souseda. –

Nešlechetným člověkem pohrdá, *
ale váží si těch, kdo se bojí Hospodina.
Nemění přísahu, i když je mu na škodu, †
nelichváří svými penězi *
a nebere úplatky proti nevinnému. –

Kdo takto jedná, *
nikdy nezakolísá!

Ant. V domě mého Otce je mnoho příbytků, praví Pán.

2. ant. Už vás nenazývám služebníky, ale svými přáteli, protože vám jsem oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce.

Žalm 112 (111)

Blaze muži, který se bojí Hospodina, *
který má velkou zálibu v jeho přikázáních.
Mocné bude na zemi jeho potomstvo, *
pokolení řádných lidí bude požehnáno.
Hojnost a bohatství budou v jeho domě *
a jeho štědrost potrvá navždy. –

Září v temnotách jako světlo řádným lidem, *
je milosrdný, dobrotivý a spravedlivý.
Blaze muži, který se slitovává a půjčuje, *
stará se o své věci podle práva.
Neboť navěky nezakolísá, *
ve věčné paměti bude spravedlivý. –

Nemusí se obávat zlé zprávy, *
 jeho srdce je pevné, důvěřuje v Hospodina.
 Jeho srdce je zmužilé, nebojí se, *
 dokud neužří své protivníky ve zmatku.
 Rozděluje, dává chudým, †
 jeho štědrost potrvá navždy, *
 jeho moc poroste v slávě. –
 Uzří to hříšník a rozzlobí se, †
 bude skřípat zuby a zchřadne; *
 zajde touha bezbožníků.

Ant. Už vás nenazývám služebníky, ale svými přáteli, protože vám jsem oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce.

3. ant. Uslyšel jsem jakoby mocný hlas velkého zástupu v nebi: Aleluja! Vítězství, sláva a moc našemu Bohu.

Kantikum

Zj 4,11; 5,9.10.12

Pane, náš Bože, jsi hoden, *
 abys přijal slávu, čest i moc,
 protože jsi stvořil všechno, *
 z tvé vůle to povstalo a bylo stvořeno. –

Pane, jsi hoden vzít svitek *
 a rozlomit jeho pečeti,
 protože byl zabit a svou krví
 jsi vykoupil Bohu lidi *
 z každého kmene, jazyka, lidu i národa
 a vytvořil jsi z nich našemu Bohu království
 a kněze *
 vládnoucí nad zemí. –

Beránek, který byl zabit, †
 si zaslouží, aby přijal moc, bohatství a
 moudrost, *
 sílu, čest, slávu i chválu!

Ant. Uslyšel jsem jakoby mocný hlas velkého zástupu v nebi: Aleluja! Vítězství, sláva a moc našemu Bohu.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Řím 8,28-30

Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému, těm, kdo jsou z Boží vůle povoláni. Neboť ty, které si napřed vyhlédl, ty také předurčil, aby byli ve shodě s obrazem jeho Syna, aby tak on byl první z mnoha bratří. A ty, které předurčil, také povolal, a ty, které povolal, také ospravedlnil, a ty, které ospravedlnil, také uvedl do slávy.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

O. To je pravé bratrské společenství, * žádná roztržka je nerozdělí. To je.

V. V tomto společenství následovali Krista a došli do nebeského království. * Žádná roztržka je nerozdělí. Sláva Otci. To je.

Antifona ke kantiku Panny Marie +

Osvědčení bojovníci, kteří jste tvrdými námahami boje řeholního života dosáhli pokoje andělské blaženosti, přispěchejte na pomoc svým spolubojovníkům, aby se radovali z vytržení z nebezpečí a vy se mohli chlubit úplným vítězstvím.

Nebo:

Služebníci dobří a věrní, málo jste spravovali věrně, mnoho vám bylo svěřeno; přimlouvejte se za nás.

PROSBY

Spolu s blahoslavenou Pannou Marií, naší Sestrou a Matkou, a se všemi svatými Karmelu, vzývejme našeho Pána:

Pane, posvět nás pravdou.

Děkujeme ti, žes nás povolal na Karmel a pozval k následování,
— dej, ať žijeme v církvi podle pravdy a vše konáme s opravdovou láskou.

Děkujeme ti, žes dal našim svatým vytrvalost v bratrské lásce,
— zachovej naše komunity ve svém pokoji a dej, abychom byli jedno srdce a jedna duše.

Děkujeme ti, žes životy našich svatých připodobnil životu své Matky,

- dej, ať pod ochranou Panny Marie den co den prohlubujeme věrnost svému povolání.

Děkujeme ti, žes daroval církvi karmelitánský řád, aby v modlitbě a úplné vydanosti usiloval o důvěrný vztah s tebou,

- dej, ať Duch, který v nás volá 'Abba, Otče', přitahuje skrze nás k modlitbě i ostatní.

Děkujeme ti, že ty sám chceš být věčnou odměnou a nekonečnou radostí svých svatých,

- dej všem našim zemřelým bratřím a sestrám, ať se s tebou radují navěky.

Otče náš.

Závěrečná modlitba jako v ranních chválách.